

Μετατραυματικό Stress και μνήμη

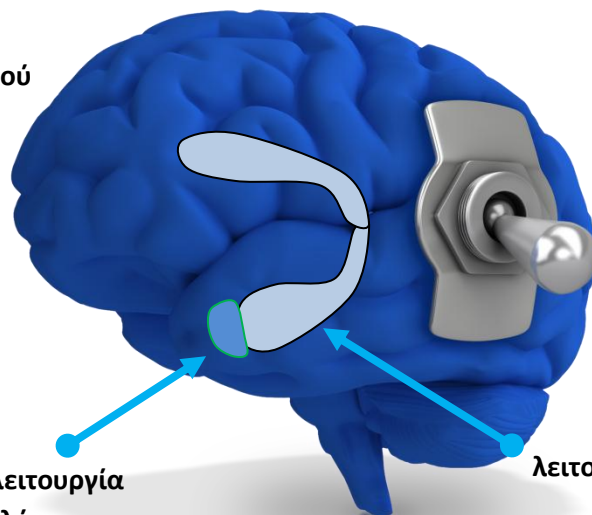
Η αμυγδαλή αποτελεί την άμυνα μας στην απειλή. Είναι υπεύθυνη για να δίνει συναισθηματική ταυτότητα στο ερέθισμα και να το κατατάσσει ανάλογα με τον βαθμό της επικινδυνότητάς του. Όταν θεωρήσει ένα ερέθισμα επικίνδυνο, ενεργοποιεί συναγερμό στον οργανισμό προκαλώντας την αντίδραση «φυγής ή μάχης». Το πρόβλημα στο μετατραυματικό stress υπάρχει, επειδή η αμυγδαλή θα κωδικοποιήσει ως φοβικό ένα ερέθισμα είτε είναι πραγματικό, είτε είναι σκέψη, είτε είναι ανάμνηση. Έτσι το μνημονικό ερέθισμα με τραυματικό περιεχόμενο θα οδηγήσει σε υπερλειτουργία της αμυγδαλής και σε συναγερμό σε όλο το σώμα.

Ο **ιππόκαμπος** από την άλλη μεριά, μας βοηθά να αποθηκεύουμε πληροφορίες και να τις ανασύρουμε όποτε τις χρειαστούμε, προσδιορίζοντας τες χρονικά και τοπικά.

Όταν όμως υπερλειτουργεί η αμυγδαλή, ο ιππόκαμπος υπολειτουργεί, με αποτέλεσμα αυτό που η αμυγδαλή αναγνωρίζει ως απειλητικό να μην καταλαβαίνουμε αν είναι κάτι που συνέβη παλαιότερα ή κάτι που συμβαίνει τώρα.

Απουσία απειλητικού
ερεθίσματος

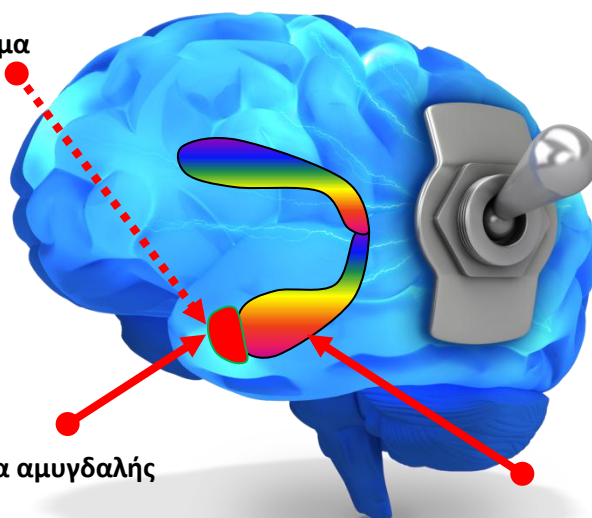
Φυσιολογική λειτουργία
Αμυγδαλής

Φυσιολογική
λειτουργία Ιππόκαμπου

Μνημονικό Ερέθισμα

Υπερλειτουργία αμυγδαλής

Αναβίωση
τραυματικού
γεγονότος

Δυσλειτουργία
ιππόκαμπου